

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-7(11) 13/MJ

Warszawa, dn. 22 maja 2013 r.

DECYZJA DNR- 1/41/2013

Na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzek (bluz dresowych) No: B – 0373 „HAPPY HOUSE”, bluzek (bluz dresowych) No: B - 0336 „HAPPY HOUSE”, swetrów (tunik) Style No 59 „BLUE MOON” oraz kurtek dziecięcych Nr: F – 608 „HAPPY HOUSE”, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę SNC spółka jawna Bożena Gąsiorowska, Krzysztof Gąsiorowski z siedzibą w Niegoszowicach, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 7 stycznia 2013 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanemu dalej „Prezesem UOKiK” bądź „organem nadzoru”, protokół wraz z aktami kontroli w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzek (bluz dresowych) No: B – 0373 „HAPPY HOUSE”, bluzek (bluz dresowych) No: B - 0336 „HAPPY HOUSE”, swetrów (tunik) Style No 59 „BLUE MOON”, kurtek dziecięcych Nr: F – 608 „HAPPY HOUSE”, zwanych dalej „odzieżą dziecięcą”, wprowadzonych na polski rynek przez przedsiębiorcę SNC spółka jawna Bożena Gąsiorowska, Krzysztof Gąsiorowski z siedzibą w Niegoszowicach, zwanego dalej „Przedsiębiorcą”.

Bluzki (bluzy dresowe) No: B – 0373 „HAPPY HOUSE” oraz No: B - 0336 „HAPPY HOUSE” to bluzy dziecięce z kapturem, przeznaczone dla małych dzieci poniżej 7 roku życia, zapinane na zamek błyskawiczny. W kapturach zastosowano w tunelu sznurki ściąające ze swobodnymi końcami, które przesuwają się swobodnie w tunelu (bez ryglowania). Do bluz w sposób trwały wszyto wszywki, na których podano m.in.: *Happy House*, rozmiar, skład surowcowy *85% Bawełna, 15% Polyester* oraz znaki graficzne dotyczące konserwacji z informacją w języku polskim. Do produktu za pomocą sznurka zamocowano kartonową etykietę zawierającą m.in.: *Happy House*, odpowiednio nr *B-0373* lub nr *B-0336*, rozmiar, skład surowcowy oraz znaki o sposobie konserwacji ze słownym wyjaśnieniem w języku obcym.

Sweter (tunika) Style No 59 „BLUE MOON” to sweter dziecięcy (tunika) przeznaczony dla dzieci poniżej 7 roku życia, w którym w obrębie szyi zastosowano sznurek ściąający (dekoracyjny) ze swobodnymi końcami. Sznurek ściąający przesuwa się swobodnie w tunelu. Do swetra w sposób trwały wszyto wszywki informacyjne zawierające: rozmiar, informacje o składzie surowcowym w językach obcych (*65% Cotton, 35% Polyester*) oraz o sposobie konserwacji w formie piktogramów. Do produktu zamocowano także kartonową etykietę, na której podano m.in.: *Happy House*, nr *B-0336*, rozmiar, skład surowcowy oraz znaki o sposobie konserwacji ze słownym wyjaśnieniem w języku obcym.

Kurtka dziecięca Nr: F – 608 „HAPPY HOUSE” z kapturem to produkt przeznaczony dla dzieci poniżej 7 roku życia, zapinany na zamek błyskawiczny, z dołączonym w obrębie pasa paskiem ze sprzączką. W kapturze kurtki zastosowano w tunelu sznurek ściąający ze swobodnymi końcami, przesuwający się swobodnie w tunelu. Do kurtki w sposób trwały wszyto wszywki informacyjne zawierające m.in.: *Happy House*, rozmiar, skład surowcowy oraz znaki graficzne dotyczące konserwacji. Ponadto, do kurtki za pomocą sznurka zamocowano etykietę kartonową, na której podano m.in.: logo wyrobu, numer F 608 oraz rozmiar.

W toku kontroli Przedsiębiorcy inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, posiłkując się postanowieniami normy PN-EN 14682:2009 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściąające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja*, zwanej dalej „normą”, poddali ww. odzież dziecięcą ocenie bezpieczeństwa.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż odzież dziecięca może stwarzać zagrożenie dla użytkowników z

uwagi na zastosowanie w kapturach bluzek i kurtki oraz w obrębie szyi w swetrze sznurków ściągających, co stanowi niezgodność z pkt. 3.2.1 normy, zgodnie z którym, ubrania przeznaczone dla małych dzieci nie powinny być projektowane, produkowane ani dostarczane ze sznurkami ściągającymi, sznurami funkcyjnymi lub dekoracyjnymi przy kapturze i na elementach ściągających szyję. Zgodnie z pkt 2.1 normy dziecko małe, to dziecko w wieku od urodzenia do 7 roku życia (to jest do 6 lat i 11 miesięcy), co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) pismem z dnia 16 stycznia 2013 r. organ nadzoru powiadomił przedsiębiorcę SNC spółka jawna Bożena Gąsiorowska, Krzysztof Gąsiorowski z siedzibą w Niegoszowicach (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa ww. odzieży dziecięcej. Jednocześnie, organ nadzoru wezwał stronę postępowania do określenia liczby kwestionowanych produktów wprowadzonych na rynek, wskazania okresu, w jakim były one wprowadzane do obrotu oraz przedstawienia pełnej listy dystrybutorów przedmiotowej odzieży dziecięcej. Dodatkowo, organ nadzoru zwrócił się z prośbą o określenie roli, jaką pełni strona postępowania w obrocie kwestionowanymi produktami i wskazał, iż w przypadku podjęcia działań mających na celu wyeliminowanie przyczyn stwarzanych przez nie zagrożeń, niezbędne jest przedłożenie potwierdzających to dowodów.

Pismem z dnia 15 stycznia 2013 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi UOKiK faktury VAT potwierdzające nabycie przez stronę postępowania odzieży dziecięcej będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Pismem z dnia 30 stycznia 2013 r. strona postępowania oświadczyła, iż podjęła działania naprawcze mające na celu wyeliminowanie przyczyn zagrożeń stwarzanych przez kwestionowaną odzież dziecięcą. Wskazała, iż przedmiotowe produkty zostały wycofane z należących do niej placówek handlowych oraz – z uwagi na wysokie koszty podjęcia ewentualnych kosztów działań naprawczych – przeznaczone do utylizacji. Ponadto, strona postępowania przekazała wykaz 46 placówek handlowych, w których była sprzedawana odzież dziecięca oraz oświadczenia ich kierowników o wycofaniu ze sprzedaży tych produktów, jak również dokumentację potwierdzającą ich przekazanie do utylizacji.

Pismem z dnia 13 lutego 2013 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przedłożenie „karty przekazania odpadu” potwierdzającej na zniszczenie produktów będących przedmiotem niniejszego postępowania.

W odpowiedzi, pismem z dnia 27 lutego 2013 r. strona postępowania przekazała „kartę przekazania odpadu” świadczącą o utylizacji kwestionowanej odzieży dziecięcej.

Pismem z dnia 12 marca 2013 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca wprowadził odzież dziecięcą na rynek i jest dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym dystrybutorem jest przedsiębiorca uczestniczący w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W toku niniejszego postępowania strona postępowania przedłożyła faktury VAT nr 01/03 z dnia 2 marca 2011 r., nr 02/11/2012 z dnia 6 listopada 2012 r. oraz nr 02/12 z dnia 9 grudnia 2011 r. wskazujące zakup kwestionowanej odzieży dziecięcej od przedsiębiorców mających siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z art. 11 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dystrybutor jest zobowiązany działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii

Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Jako że norma PN-EN 14682: 2009 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja* jest wyżej opisanym rodzajem normy, ocena ogólnego bezpieczeństwa odzieży dziecięcej została dokonana z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Ocena bezpieczeństwa odzieży dziecięcej wykazała, iż produkty z uwagi na zastosowanie w kapturach bluzek i kurtki oraz w obrębie szyi w swetrze sznurków ściągających mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia dzieci. Powyższe nieprawidłowości mogą być przyczyną nieszczęśliwych wypadków np. sznurek ściągający może zaczepić się w trakcie zabawy dziecka na zjeżdżalni o jej element i spowodować uduszenie się dziecka przez jego zaciśnięcie.

Mając na uwadze wyniki oceny bezpieczeństwa produktów będących przedmiotem niniejszego postępowania, Prezes UOKiK stwierdził, iż odzież dziecięca nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a stwierdzone nieprawidłowości stwarzają zagrożenie dla zdrowia i życia konsumentów. W toku niniejszego postępowania strona postępowania nie zakwestionowała powyższego ustalenia.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez produkt.

W toku prowadzonego przez Prezesa UOKiK postępowania administracyjnego Przedsiębiorca podjął współpracę mającą na celu wyeliminowanie przyczyn zagrożeń stwarzanych przez kwestionowaną odzież dziecięcą. Przedsiębiorca przedłożył faktury VAT potwierdzające zakup produktów będących przedmiotem niniejszego postępowania od polskich przedsiębiorców oraz przedłożył wykaz 46 placówek handlowych, które były odbiorcami tych produktów. Strona postępowania przekazała Prezesowi UOKiK dowody wskazujące na wyeliminowanie przyczyn zagrożeń stwarzanych przez odzież dziecięcą. Przedsiębiorca przedłożył oświadczenia 46 kierowników placówek handlowych o przekazaniu posiadanych na stanie magazynowym produktów oraz dokumentację w postaci „karty przekazania odpadu” potwierdzającą zniszczenie wycofanych ze sprzedaży kwestionowanych produktów - bluzek (bluz dresowych) No: B – 0373 „HAPPY HOUSE” i bluzek (bluz dresowych) No: B - 0336 „HAPPY HOUSE” w łącznej liczbie 46 egzemplarzy, 296 sztuk swetrów (tunik) Style No 59 „BLUE MOON” oraz 138 sztuk kurtek dziecięcych, w tym przedmiotowych Nr: F – 608 „HAPPY HOUSE”.

Dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku niniejszego postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzek (bluz dresowych) No: B – 0373

„HAPPY HOUSE”, bluzek (bluz dresowych) No: B - 0336 „HAPPY HOUSE”, swetrów (tunik) Style No 59 „BLUE MOON” oraz kurtek dziecięcych Nr: F – 608 „HAPPY HOUSE”, Prezes UOKiK uznał, iż materiał dowodowy jest wiarygodny i wystarczający do uznania, że strona postępowania – przedsiębiorca SNC spółka jawna Bożena Gąsiorowska, Krzysztof Gąsiorowski z siedzibą w Niegoszowicach - wyeliminowała zagrożenia stwarzane przez produkty będące jego przedmiotem.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak

Otrzymują:

1. SNC sp. jawna Bożena Gąsiorowska, Krzysztof Gąsiorowski
Niegoszowice 2
32-064 Rudawa
2. a/a